

Ένα πολύ διασκεδαστικό
και πολύ αστείο βιβλίο.

Sun

Πάρα
πολύ έξυπνο.
Good Housekeeping

Η δέσποινα
**ΌΣΤΕΝ
ΕΡΕΥΝΑ**

Είναι οικουμενική
αλήθεια ότι κάθε
καλή ιστορία
μυστηρίου...

χρειάζεται
μία λαμπρή
ντετέκτιβ...

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
Κέλλη Κρητικού

JESSICA BULL

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΟΣΤΕΝ ΕΡΕΥΝΑ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ξένη λογοτεχνία

Πρώτη έκδοση Οκτώβριος 2025

Τίτλος πρωτοτύπου Jessica Bull, *Miss Austen Investigates*, Penguin Michael Joseph, 2024

Προσαρμογή εξωφύλλου Σαβίνα Χριστοπούλου

Επιμέλεια κειμένου – Διόρθωση τυπογραφικών δοκιμών Βίρνα Χριστούλα

© 2024, Everything Engaging Ltd.

© 2024, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ** (για την ελληνική γλώσσα)

ISBN 978-618-03-4545-2

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84545

Κ.Ε.Π. 6291, Κ.Π. 22298

Δεν επιτρέπεται η με οποιονδήποτε τρόπο χρήση ή αναπαραγωγή ολόκληρου ή μέρους του βιβλίου με σκοπό την εκπαίδευση τεχνολογιών ή συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης. Το παρόν έργο προστατεύεται από τη διαδικασία εξόρυξης κειμένου και δεδομένων (Άρθρο 4(3) Οδηγία (ΕΕ) 2019/790).

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα, τηλ.: 211 3003500
metaixmio.gr · metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση

Ασκληπιάδου 18, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3647433

Βιβλιοπωλεία ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

- Ασκληπιάδου 18, 106 80 Αθήνα
τηλ.: 210 3647433
- Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα
τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

Jessica Bull

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΟΣΤΕΝ ΕΡΕΥΝΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κέλλη Κρητικού

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

Για την Ελπίδα και τη Ροζίνα,
τα επίμονα, ξεροκέφαλα κορίτσια μου

Τα οκτώ παιδιά του Αιδεσιμότατου κυρίου Τζορτζ Όστεν και της καλής συζύγου του, κυρίας Κασσάνδρας Όστεν (το γένος Λι), απαριθμημένα κατά σειρά γέννησης από έναν μερικώς προκατειλημμένο και αδαή ιστορικό της οικογένειας.

Ο Αιδεσιμότατος κύριος Τζέιμς Όστεν (γεν. 1765): Το μεγαλύτερο παιδί – μια συγκυρία που εκείνος θεωρεί Θεία Πρόνοια.

Ο κύριος Τζορτζ «Τζόρτζι» Όστεν (γεν. 1766): Προτού αρχίσω να μιλάω ή να γράφω, με έμαθε πώς να συνεννοούμαι με τα δάχτυλα.

Ο κύριος Έντουαρντ «Νέντι» Όστεν, μετέπειτα Νάιτ (γεν. 1767): Ο αγαπημένος μου. Διότι είναι συνετό ο πιο πλούσιος αδελφός κάποιου να είναι και ο αγαπημένος του.

Υπολοχαγός Χένρι Όστεν (γεν. 1771): Βάρβαρος. Ο πιο φρικτός αδελφός που έζησε ποτέ.

Δεσποινίς Κασσάνδρα Όστεν (γεν. 1773): το πιο γλυκό, ευγενικό και εύπιστο πλάσμα.

Υποπλοίαρχος Φράνσις (Φρανκ) Όστεν (γεν. 1774): νέος, επίμονος, ταξιδεύει διαρκώς.

Δεσποινίς Τζέιν Όστεν (γεν. 1775): Ελάτε τώρα, χρειάζομαι πραγματικά συστάσεις;

Δόκιμος αξιωματικός του ναυτικού Τσαρλς Όστεν (γεν. 1779): βλέπε Φρανκ.

Χάμσαϊρ, Αγγλία, 11 Δεκεμβρίου 1795

Υπό το φως του φεγγαριού, η Τζέιν ανασηκώνει το φόρεμά της από μουσελίνα και διασχίζει με τόλμη το άσφραγο κουρεμένο γκαζόν. Τα πυροτεχνήματα έχουν σταματήσει, αλλά η καπνιστή ευωδιά της πυρίτιδας παραμένει στον λαιμό της, ενώ η βοή του θορυβώδους πλήθους καλύπτει τις προσπάθειες του κουαρτέτου εγχόρδων που παίζει στην έπαυλη σε στιλ Τυδώρ πίσω της. Είναι εννέα η ώρα και ο χορός έχει μόλις αρχίσει. Η Τζέιν, συνοδευόμενη από τα δύο μεγαλύτερα αδέρφια της, τον Τζέιμς και τον Χένρι, δεν έχει μία ώρα που έφτασε, αλλά ήδη τα μέλη της καλής κοινωνίας του Χάμσαϊρ έχουν μεθύσει και οι αγριοφωνάρες τους σκεπάζουν τη μουσική.

Καθώς διασχίζει τον περιποιημένο κήπο, η Τζέιν κοιτάζει πίσω από κάθε τεράστιο ίταμο* για να ελέγξει μήπως τη βλέπει κανείς. Η καρδιά της χτυπάει δυνατά στην καταστροφική προοπτική να την εντοπίσουν. Θεός φυλάξει

* Αειθαλές κωνοφόρο δέντρο.

αν την πιάσουν να φεύγει κρυφά από το πάρτι χωρίς συνοδεία. Τα πόδια της κρυώνουν και η υγρασία διαπερνά τα ροζ μεταξωτά γοβάκια της, αυτά που φτιάχτηκαν για να κάνουν πιρουέτες σε γυαλισμένο παρκέ, όχι για να τρέχουν στο γρασίδι μες στο καταχείμωνο.

Η ανάσα της βγαίνει παγωμένη. Τα γυμνά κλαδιά ενός λαβούρνου απλώνονται σαν τα κοκάλινα χέρια ενός μεγάλου σκελετού, αλλά εκείνη τρέχει χωρίς να τη νοιάζει. Απόψε αυτή και ο έξυπνος νεαρός της θα καταλήξουν σε συμφωνία. Θα της κάνει πρόταση γάμου, είναι σίγουρη γι' αυτό. Ποιες λέξεις θα επιλέξει ο Τομ για την πρότασή του; *Αγαπημένη μου Τζέιν, πρέπει να μου επιτρέψεις να σου πω... Δεσποινίς Όστεν, σας προσφέρω τον εαυτό μου...* Θα ακούσει προσεκτικά και θα απομνημονεύσει κάθε φράση. Θα μπορούσε να φανεί χρήσιμη την επόμενη φορά που μια από τις ηρωίδες της θα δεχτεί πρόταση γάμου.

Οι λάμπες που τρεμοπαίζουν οδηγούν τα βήματά της στο θερμοκήπιο. Πιέζει απαλά το χερούλι, αλλά η πόρτα τρίζει και οι μεντεσέδες βογκούν καθώς γλιστράει μέσα. Εξωτικές ορχιδέες αρωματίζουν την ομιχλώδη ατμόσφαιρα, και εκείνη ακουμπάει με το χέρι της το πίσω μέρος του κεφαλιού της: Η υπηρέτριά της έχει τυλίξει τα καστανόξανθα μαλλιά της σε έναν υποφερτά κομψό κότσο σινιόν, με τις μπούκλες να πλαισιώνουν το πρόσωπό της. Αν οι μπούκλες της φουντώσουν, τα αδέλφια της θα μαντέψουν πού ήταν και θα την καρφώσουν στη μητέρα τους.

Μια λεπτή φιγούρα εμφανίζεται πίσω από ένα αγριόπευκο. Είναι ξανθός με όμορφα χαρακτηριστικά, και αμέ-

σως αναγνωρίσιμος από το ιβουάρ φράκο που φορά: «Δεσποινίς».

Το βαθύ ηχόχρωμα της φωνής του κάνει την καρδιά της Τζέιν να λιώνει και την ωθεί προς το μέρος του. Σταματώντας σε απόσταση ασφαλείας, κοιτάζει προς τα πάνω μέσα από τις βλεφαρίδες της που πεταρίζουν. «Ήταν πολύ κακό εκ μέρους σας να με παρασύρετε εδώ μόνη μου».

Τα καταγάλανα μάτια του λάμπουν και το στόμα του σχηματίζει ένα σαγηνευτικό χαμόγελο. «Καταλάβετε το μήνυμά μου, λοιπόν;»

«Σας καταλαβαίνω απόλυτα, κύριε Λεφρόι». Η Τζέιν καρφώνει το βλέμμα της στα χείλη του και αφήνεται στη σφιχτή αγκαλιά του. Το στόμα του αιωρείται πάνω από το δικό της και εκείνη γέρνει το κεφάλι της προς τα πίσω για να δεχτεί το φιλί του. Είναι σχεδόν, αλλά όχι ακριβώς, τόσο ψηλή όσο εκείνος και αυτό μοιάζει να συμβαίνει για να υποστηρίξει τον έρωτά τους. Κολλημένοι ο ένας στον άλλον, σκοντάφτουν σε μια σειρά από ράφια. Δίπλα στην Τζέιν μια πήλινη γλάστρα πέφτει και σπάει στα πόδια της, το χώμα σκορπίζεται στα κεραμικά πλακάκια του δαπέδου. Αποτραβιέται, σκύβει να μαζέψει τις μπερδεμένες ρίζες και τοποθετεί το φυτό προσεκτικά πίσω στην κατεστραμμένη γλάστρα του.

Ο Τομ σκύβει στο ένα γόνατο και πιάνει με το χέρι του το πρόσωπό της. Είναι αυτή η στιγμή που θα της κάνει πρόταση γάμου; Την καλεί να τον κοιτάξει. «Άσε το παλιό φυτό, Τζέιν. Δεν έχει σημασία».

«Μα πρέπει! Είμαστε φιλοξενούμενοι – είναι θέμα σε-

βασμού». Οι παλμοί της καρδιάς της επιστρέφουν σε κανονικό ρυθμό καθώς τοποθετεί την ορχιδέα πίσω στο ράφι, δίπλα στις άλλες. Διορθώνει με τα δάχτυλα το ψηλό στέλεχος, που έχει σε όλο το μήκος του κιτρινοπράσινα λουλούδια σαν χάρτινα, μέχρι το φυτό να μοιάζει σαν να μην το πείραξε ποτέ κανείς. Ο Τομ σπρώχνει με τη μύτη του παπουτσιού του τα σπασμένα κομμάτια της γλάστρας κάτω από το ντουλάπι. «Εξάλλου, έτσι θα καταλάβουν ότι ήμασταν εδώ μέσα...» Σβήνει τις διαμαρτυρίες της με φιλιά. Αργά, τραβάει το δερμάτινο γάντι από το χέρι της και το απελευθερώνει. Η Τζέιν πιέζει τη γυμνή της παλάμη στη δική του, τα δάχτυλά τους μπλέκονται μεταξύ τους. Μέσα από μισόκλειστα μάτια, παρακολουθεί τους υδατμούς να σχηματίζουν ρυάκια και να γλιστρούν στους τοίχους του θερμοκηπίου, και περιμένει τα έγχορδα να αρχίσουν να παίζουν ξανά. Μια σταγόνα υγρασίας πέφτει στο πάτωμα.

«Περίμενε. Κάτι δεν πάει καλά. Δεν ακούω μουσική». Πλησιάζει το κοντινότερο τζάμι, τρίβει ένα σημείο να καθαρίσει και προσπαθεί να δει μέσα από αυτό. Οι πόρτες της μεγάλης αίθουσας είναι ανοιχτές προς τη βεράντα. Οι καλεσμένοι στέκονται τριγύρω, με τα κεφάλια σκυμμένα. Η πίστα του χορού είναι άδεια.

Ο Τομ την αφήνει και ισιώνει το κορμί του. «Έχεις δίκιο. Είναι πολύ ήσυχα. Αποκλείεται ο σερ Τζον να κάνει κιόλας την πρόποση – όχι τόσο νωρίς».

«Υποθέτω ότι η κυρία Ρίβερς κυνηγάει τη λαίδη Χάρκορτ και τον βαρονέτο για να κάνουν την ανακοίνωση. Ο Τζό-

ναθαν Χάρκορτ είναι ο πιο περιζήτητος εργένης σε ολόκληρο το Χάμσαϊρ. Η Σόφι Ρίβερς θα περιμένει πώς και πώς να τη συγχαρούν για τον αρραβώνα τους. Καλύτερα να γυρίσω πίσω. Ο Τζέιμς και ο Χένρι θα με ψάχνουν. Έβαλα στοίχημα μαζί τους μισή κορώνα, πριν από εβδομάδες, ότι η Σόφι θα ήταν εκείνη που θα τον καταφέρει».

Οι ώμοι του Τομ πέφτουν ηττημένοι. «Πήγαινε εσύ. Θα έρθω κι εγώ σε λίγο».

«Μπορούμε να ξανασυναντηθούμε μετά;» Η Τζέιν διατάζει να αφήσει τη στιγμή να περάσει έτσι, χωρίς να πάρουν μια απόφαση για το κοινό τους μέλλον. Το θερμότητιο είναι το τέλειο σκηνικό για να δηλώσει ο Τομ τις προθέσεις του απέναντί της. Ωστόσο, αν η οικογένειά της ανακαλύψει ότι λείπει από τον χορό κινδυνεύει να περικοπεί ακόμα περισσότερο η ήδη περιορισμένη ελευθερία της. «Να βρεθούμε πάλι εδώ μόλις ξαναρχίσει ο χορός;»

Ο Τομ της χαμογελάει λυπημένος. «Εντάξει, πήγαινε. Δώσε μου λίγα λεπτά να συνέλθω».

Η Τζέιν κοκκινίζει καθώς στρέφεται προς την πόρτα, πιέζοντας με τα δάχτυλα τα χείλη της για να μη γελάσει.

«Περίμενε!» της κουνάει το γάντι της.

Τρέχει πίσω στην αγκαλιά του, γελώντας με την καρδιά της. Θα έδειχνε ανόητη αν επέστρεφε στον χορό με ένα μόνο γάντι. Τα αδέρφια της θα εξοργίζονταν αν μάντευαν ότι το έχασε σε ερωτικό ραντεβού με έναν νεαρό άνδρα που είχε τόσο πρόσφατα γνωρίσει. Όσο κι αν ο Τζέιμς και ο Χένρι φαίνεται να εγκρίνουν τον Τομ, η Τζέιν είναι η μικρή τους αδελφή και είναι καθήκον τους να διαφυλάξουν

την αρετή της. Η φήμη μιας κυρίας είναι το πολυτιμότερο περιουσιακό της στοιχείο. Ειδικά για μια νεαρή κυρία όπως η Τζέιν, η οποία έχει ελάχιστους πόρους να επιδείξει.

Παίρνει πίσω το κλεμμένο της γάντι και σκύβει για ένα τελευταίο φιλί πριν βγει έξω στη νύχτα. Ο Τομ μπορεί να μην της έκανε πρόταση γάμου, αλλά κρίνοντας από το βλέμμα του θαυμασμού στα μάτια του και από το πάθος στο εκστατικό του φιλί, η Τζέιν είναι σίγουρη για τη φλογερή του αγάπη προς εκείνη.

Οι τεράστιες δρύινες πόρτες της μεγάλης αίθουσας του Ντιν Χάους είναι ορθάνοιχτες. Ο χώρος ακτινοβολεί ζέστη και φως από το πλήθος των καλοστεκούμενων καλεσμένων. Η Τζέιν κοντοστεύεται καθώς βλέπει τους πράσινους λεκέδες που άφησε το γρασίδι στα γοβάκια της και στο στρίφωμα του καλού φορέματός της από μουσελίνα. Η Κασσάνδρα, η μεγαλύτερη αδελφή της Τζέιν, στην οποία ανήκει επίσημα το φόρεμα, θα εκνευριστεί πολύ. Αλλά η Κασσάνδρα δεν μπορεί να επιπλήξει την Τζέιν που της κατέστρεψε το φόρεμα, ούτε για την επιπόλαιη συμπεριφορά της με τον Τομ στο θερμοκήπιο, διότι δεν είναι εδώ. Καθώς προετοιμάζεται για την ένταξή της στη νέα της οικογένεια, τους Φάουλ, η Κασσάνδρα περνάει τα Χριστούγεννα στο Κίντμπερι με τον αρραβωνιαστικό της.

Ως εκ τούτου, η Τζέιν συμπεριφέρεται απερίσκεπτα προκειμένου να εξασφαλίσει έναν δικό της αρραβωνιαστικό, ώστε να μην είναι το μόνο από τα οκτώ παιδιά των

Όστεν που θα παραμείνει στο Πρεσβυτέριο Στίβεντον. Δεν μπορεί να φανταστεί χειρότερη μοίρα από το να είναι γεροντοκόρη σε όλη της τη ζωή, αναγκασμένη να κάνει τη νοσοκόμα στους γηραιούς γονείς της όταν ξεκουτιάνουν. Παίρνει μια βαθιά ανάσα γεμίζοντας τα πνευμόνια της με δροσερό νυχτερινό αέρα, και μπαίνει μέσα.

Κάτω από τη θολωτή δρύινη οροφή της ελισαβετιανής αίθουσας, περισσότερες από τριάντα οικογένειες μιλούν μεταξύ τους ψιθυριστά. Κυρίες με βαριά βλέφαρα μурμουρίζουν πίσω από βεντάλιες, ενώ κύριοι συνοφρυώνονται και κουνάνε τα κεφάλια τους. Αποκλείεται να έχουν ήδη ανακαλύψει την ανάρμοστη συμπεριφορά της Τζέιν. Με την πλάτη στις ταπισερί, αποφεύγει την άκρη του πλήθους. Πάνω από το κεφάλι της τεράστιοι πυρσοί, τοποθετημένοι ανά διαστήματα, καίνε στις σιδερένιες απλίκες τους. Στο μπαλκόνι οι μουσικοί πίνουν και κουβεντιάζουν, με τα σιωπηλά τους όργανα απλωμένα στα γόνατά τους.

Αποσπασματικές κουβέντες αιωρούνται στον πυκνό αέρα: «Ένα περιστατικό... Κάλεσαν τον σερ Τζον...».

Δόξα τον Θεό. Κάτι άλλο και όχι το δικό της παράπτωμα θα πρέπει να διέκοψε τη βραδιά – κάποιος από την παρέα θα έριξε το μπολ με το παντς ή θα του έπεσαν τα γυαλιά στη σουπιέρα. Ο καημένος ο σερ Τζον και η λαίδη Χάρκορτ, που είναι υποχρεωμένοι να ανέχονται τέτοιου είδους συμπεριφορά από τους καλεσμένους τους!

Η Σόφι, η μεγαλύτερη από τις αδελφές Ρίβερς και το φημολογούμενο αντικείμενο του πόθου του Τζόναθαν Χάρ-

κορτ, κάθετα σε έναν καναπέ και κοιτάζει τα εκθαμβωτικά λευκά τριαντάφυλλα στα παπούτσια της. Πραγματικά, θα μπορούσε να δείξει λίγο περισσότερο ενθουσιασμό. Η Τζέιν δεν μπορεί να φανταστεί τι μπορεί να κάνει οποιαδήποτε από τις κόρες Ρίβερς να κατσουφιάζει, τη στιγμή που είναι όλες όμορφες και έχουν τριάντα χιλιάδες λίρες η καθεμιά τους. Ειδικά η Σόφι – που προφανώς έχει τυλίξει τον πιο περιζήτητο εργένη της κομητείας και φοράει ένα διαμαντένιο τσόκερ από το οποίο κρέμεται, κατά το σύνηθες σεμνό της στιλ, μια φιλντισένια καμέα* με την αφεντιά της.

Ωστόσο τα γκρίζα μάτια της Σόφι δείχνουν σκληρότητα και ο μορφασμός στο στόμα της δυσaráσκεια. Πρέπει να ανυπομονεί να ξεκαθαρίσει το θέμα δημοσίως. Είναι επισφαλές για μια νεαρή κοπέλα να συνδέεται το καλό της όνομα με έναν κύριο χωρίς την ασφάλεια που της προσφέρει το να έχει πάρει εκείνη το δικό του ως αντάλλαγμα. Η χήρα κυρία Ρίβερς στέκεται πάνω από την κόρη της φλυαρώντας δυνατά προκειμένου να αντισταθμίσει τη δυσθυμία της Σόφι. Η περιουσία του αείμνηστου κυρίου Ρίβερς προήλθε από το βαμβάκι, αλλά η χήρα του προτιμά τα μεταξωτά και τις γούνες. Απόψε είναι απαστράπτουσα: φοράει μαύρη μεταξωτή βομβαζίνη στολισμένη με σαρσενέ.**

* Ημιπολύτιμος λίθος με ανάγλυφη παράσταση, ιδίως προσώπου.

** Bombazine, sarsenet: Μεταξωτά υφάσματα, διαφορετικής υφής και σύνθεσης, τα χρησιμοποιούσαν μέλη της ανώτερης τάξης που πενθούσαν.

Στην άλλη άκρη του διαδρόμου, το ψηλόλιγνο σώμα του Τζόναθαν Χάρκορτ κρύβεται από την πόρτα της κύριας πτέρυγας του σπιτιού. Ίσως να δυσφορεί ήδη στην προοπτική να συνδεθεί με την κόρη ενός θρασυδείλου νεόπλουτου. Ο Τζόναθαν μόλις επέστρεψε από το μεγάλο ταξίδι του στην ηπειρωτική Ευρώπη. Η Τζέιν τον συμπαθεί πιο πολύ επειδή έλειψε, αλλά όχι τόσο πολύ ώστε να εύχεται να ήταν εκείνη η μέλλουσα γυναίκα του.

Ο Τζόναθαν και ο μεγαλύτερος αδελφός του, Έντουιν, ήταν μαθητές του πατέρα της Τζέιν και τα πρώτα τους χρόνια ζούσαν σχεδόν δίπλα της στο Πρεσβυτέριο Στίβεντον. Αντιμετωπίζει το ίδιο πρόβλημα με όλους τους ανύπαντρους κυρίους στην περιοχή της. Επειδή έχει ζήσει πάρα πολλούς από αυτούς ως μαθητές του πατέρα της, δεν μπορεί να δει κανέναν τους ως πιθανό εραστή της.

Το ενδιαφέρον της κεντρίζουν μόνο οι νεοφερμένοι, όπως ο ελκυστικός Τομ Λεφρόι. Και ίσως ο Ντάγκλας Φιτζέραλντ, ο νεαρός εν αναμονή κληρικός, που τον έχει ζαλίσει η κυρία Ρίβερς με τη φλυαρία της. Η αίθουσα είναι γεμάτη κληρικούς, αλλά κανείς δεν είναι σαν αυτόν. Είναι ο νόθος γιος του κουνιάδου της κυρίας Ρίβερς, του λοχαγού Τζέρι Ρίβερς. Ο καπετάνιος Ρίβερς είναι ιδιοκτήτης μιας φυτείας στην Τζαμάικα και έχει στείλει τον κύριο Φιτζέραλντ στην Αγγλία για να μορφωθεί. Ο νεαρός είναι εξαιρετικά ψηλός και εντυπωσιακός και φοράει ένα ασημένιο περικάρπιο, το οποίο έρχεται σε αντίθεση με τη σκουρόχρωμη επιδερμίδα του.

Η Τζέιν θα βρει τον Τζέιμς και τον Χένρι και θα τους

διαβεβαιώσει ότι η συμπεριφορά της αρμόζει σε μια νεαρή κυρία της θέσης της. Στη συνέχεια, μόλις ο σερ Τζον επιληφθεί του όποιου θέματος έχει προκύψει και το κουαρτέτο εγχόρδων υποκλιθεί, θα τρέξει πίσω στο θερμοκήπιο για να ακούσει όσα έχει να της πει ο Τομ. Χαμογελάει καθώς αρπάζει ένα κρυστάλλινο ποτήρι με κρασί Μαδέρας από έναν υπηρέτη που περνάει και πίνει μια μεγάλη γουλιά, προσπαθώντας να ξεδιψάσει. Το κρασί είναι ζεστό και έχει γεύση φλούδας πορτοκαλιού και καμένης ζάχαρης.

Ο Τζέιμς στέκεται στο πίσω μέρος της αίθουσας. Είναι λεπτός και αγέρωχος, φορά εκκλησιαστικό ένδυμα, οι πουδραρισμένες μπούκλες του πέφτουν στους ώμους του. Τα χαρακτηριστικά του είναι μια παραλλαγμένη αντανάκλαση των χαρακτηριστικών της Τζέιν. Τα αδέρφια Όστεν έχουν όλα τα ίδια φωτεινά καστανά μάτια, ψηλό μέτωπο και μακριά, ίσια μύτη, με μικρό στόμα και γεμάτα ροζ χείλη. Ο Τζέιμς είναι ο μεγαλύτερος – μια ατυχής συγκυρία την οποία θεωρεί Θεία Πρόνοια.

«Εδώ είσαι!» Σπρώχνει το πλήθος για να τη φτάσει. «Πού ήσουν; Σε έψαχνα παντού».

«Πήγα να πάρω άλλο ένα ποτήρι κρασί» ψεύδεται η Τζέιν, κρατώντας το κρασί της ως απόδειξη. «Δεν ήθελα να με δουν με άδεια χέρια όταν θα γίνονταν οι ανακοινώσεις».

Ο Τζέιμς τρίβει τον μακρύ του λαιμό. «Δεν είμαι σίγουρος ότι θα γίνει πρόποση τώρα».

«Γιατί; Μήπως ο Τζόνathan έκανε μια ύστατη προσπάθεια να ξεφύγει από τη συζυγική θηλιά;»

«Μη γίνεσαι γελοία, Τζέιν. Ο Τζόναθαν δεν θα τολμούσε να απογοητεύσει έτσι τους γονείς του. Όχι μετά από...»

Τον Έντουιν. Πέντε χρόνια νωρίτερα, ο μεγαλύτερος αδελφός του Τζόναθαν, ο Έντουιν, εκσφενδονίστηκε από το καθαρόαιμο άλογό του την παραμονή του γάμου του με την κόρη ενός δούκα. Πέθανε ακαριαία, σπάζοντας ταυτόχρονα τον αυχένα του και τις καρδιές των γονιών του. Η τραγωδία επιβάρυνε την ήδη ταραγμένη ψυχολογική κατάσταση της λαίδης Χάρκορτ. Ακόμα και τώρα, κρατάει το μπράτσο ενός υπηρέτη, στρέφοντας το κεφάλι της προς τους καλεσμένους της, έτσι ώστε η άσχημη κουπής να ταλαντεύεται σαν φρέσκο ζελέ.

«Πού είναι ο Χένρι;» Η Τζέιν επιθεωρεί την κατάμεστη αίθουσα. Αν το περιστατικό είναι σοβαρό, ελπίζει να μην έχει εμπλακεί ο αδελφός της. Σίγουρα θα μπορεί εύκολα να τον εντοπίσει. Από τους συγκεντρωμένους, σχεδόν όλες οι κυρίες φορούν ανοιχτόχρωμα ρούχα ενώ οι κύριοι σκούρο μπλε ή μαύρο. Μόνο ο Τομ Λεφρόι αντιτίθεται στη μόδα επιλέγοντας να ντυθεί όπως ο πιο ευγενής αλήτης της αγγλικής λογοτεχνίας, ο Τομ Τζόουνς, με το τρομερό ιβουάρ παλτό του, ενώ ο Χένρι καμαρώνει σαν παγώνι με την άλικη στολή του συντάγματός του.

Ο Τζέιμς κάνει μια γκριμάτσα. «Τελευταία εθεάθη να χορεύει με την αζιαγάπητη κυρία Σουτ».

Η κυρία Σουτ είναι είκοσι έξι ετών, με αλέγκρο χαρακτήρα και όμορφα χαρακτηριστικά. Είναι φρεσκοπαντρεμένη με έναν πλούσιο ηλικιωμένο που αποφεύγει τις κοι-

νωνικές συναναστροφές και, ως εκ τούτου, δεν είναι παρών. Είναι εξοργιστικό το γεγονός ότι ο Χένρι δεν χρειάζεται να προσέχει τα φλερτ του τόσο πολύ όσο η Τζέιν.

Από την άλλη άκρη του δωματίου, ο Τομ ρίχνει στη Τζέιν ένα φευγαλέο χαμόγελο κάνοντάς την να κοκκινίσει από ευχαρίστηση. Πρέπει να μπήκε αθόρυβα στην αίθουσα αμέσως μετά από εκείνη.

Πίσω από τον Τζέιμς, η πόρτα του σπιτιού ανοίγει για άλλη μια φορά και η κυρία Τουίςλτον, η οικονόμος των Χάρκορτ, περνάει το κατώφλι. Με τα αμυγδαλωτά μάτια της, το μαύρο μεταξωτό φόρεμα και τις λευκές δαντελένιες μανσέτες της, θυμίζει στην Τζέιν την κορυφαία κυνηγετική γάτα των Όστεν – είναι η μικρότερη γάτα της αυλής, με μαύρο τρίχωμα και λευκές πατούσες. Κάθεται στον ήλιο όλη μέρα γλείφοντάς τες και περιμένοντας το επόμενο θήραμά της.

Η κυρία Τουίςλτον αρπάζει το χέρι του μπάτλερ. Καθώς του ψιθυρίζει μερικά λόγια στο αυτί, τα μάτια του γουρλώνουν και το πρόσωπό του χλωμιάζει. Ποια καταστροφή θα μπορούσε να έχει συμβεί στους Χάρκορτ ώστε να οδηγήσει τον συνήθως ανέκφραστο μπάτλερ τους να χάσει κάθε ίχνος ψυχραιμίας; Η Τζέιν κρεμάει τον καρπό της από τον αγκώνα του Τζέιμς, νιώθοντας ξαφνικά ευγνώμων για τη γνώριμη μορφή του αδελφού της δίπλα της.

Ο μπάτλερ συνέρχεται και καλεί σε προσοχή με το μπρούτζινο κουδούνι του, φωνάζοντας με δυνατή, διαπεραστική φωνή: «Κυρίες και κύριοι, υπάρχει κάποιος γιατρός;».

Μια πνιχτή κραυγή αντηχεί στην αίθουσα. Ο γιατρός της περιοχής σηκώνεται από τη θέση του, με πρόσωπο κόκκινο και τρεκλίζοντας, για να ξαναπέσει με δύναμη στη μαλακή πλάτη του καθίσματος. Της Τζέιν της ξεφεύγει ένα αποδοκιμαστικό «τς, τς, τς». Είναι προφανές ότι είναι μεθυσμένος. Η κυρία Τουίςλτον σηκώνεται στις μύτες των ποδιών της για να μιλήσει στο αυτί του μπάτλερ. Εκείνος αντιδρά με τρόμο, εκείνη σηκώνει τα σκούρα φρύδια της και γνέφει.

Ο μπάτλερ την κοιτάζει με ανοιχτό το στόμα, προτού κουνήσει άλλη μια φορά το κουδούνι. «Με συγχωρείτε. Κυρίες και κύριοι, μήπως υπάρχει κάποιος κληρικός ανάμεσά μας;»

Το πλήθος γελάει νευρικά. Περισσότεροι από τους μισούς άνδρες στην αίθουσα είναι μέλη του κλήρου. Το Χάμσαϊρ είναι γεμάτο από δαύτους.

Ο Τζέιμς ανοίγει διάπλατα τα χέρια του και μετά τα αφήνει να πέσουν. Τυχαίνει να είναι ο ιερέας που στέκεται πιο κοντά στους υπηρέτες. «Πρέπει να φύγω. Θα είσαι εντάξει;»

«Θα έρθω μαζί σου». Η Τζέιν δίνει το μισοάδειο ποτήρι της σε έναν υπηρέτη που βρίσκεται κοντά της. «Απλώς για να σιγουρευτώ ότι δεν έχει να κάνει με τον Χένρι».

Η ρυτίδα στο μέτωπο του Τζέιμς βαθαίνει καθώς σπεύδει προς την πόρτα. Η Τζέιν τον ακολουθεί. Θα σιγουρευτεί ότι ο Χένρι δεν έχει μπλέξει πουθενά και μετά θα ξεγλιστρήσει. Αν όλα πάνε καλά, ο Τομ θα έχει άλλη μια ευκαιρία να της πει αυτά που θέλει πριν τελειώσει η νύχτα.

Προσπαθεί να συναντήσει το βλέμμα του πριν φύγει, αλλά εκείνος χάνεται στο πλήθος.

Ο Τζέιμς φτάνει στην είσοδο της κύριας πτέρυγας του σπιτιού ακριβώς την ίδια στιγμή με τον κύριο Φιτζέραλντ. Σκουντούν τους ώμους τους. Μπορεί ο κύριος Φιτζέραλντ να μην έχει ακόμη χειροτονηθεί κληρικός, αλλά είναι πολύ πρόθυμος να εκτελέσει τα ιερατικά του καθήκοντα. Ανοιγοκλείνει τα μάτια και υποκλίνεται για να υποδείξει στον Τζέιμς και την Τζέιν να προχωρήσουν. Οι φλόγες των κεριών από μελισσοκέρι τρεμοπαίζουν στις μπρούτζινες απλίκες τους, ρίχνοντας φως και σκιές πάνω στις ελαιογραφίες που κρέμονται στους τοίχους. Μέσα από τους πίνακες, γενιές των Χάρκορτ την κοιτούν ψυχρά. Η Τζέιν αναγνωρίζει το ίδιο μακρύ πρόσωπο, τη γαμπή μύτη και το μυτερό πηγούνι του σημερινού κατόχου του τίτλου και του γιου του. Τα βήματα της οικονόμου και του κυρίου Φιτζέραλντ αντηχούν πίσω της.

Βγαίνουν στη μεγάλη αίθουσα. Ο μπρούτζινος πολυέλαιος κρέμεται από μια βαριά αλυσίδα στην ψηλοτάβανη οροφή. Δεκάδες κεριά φωτίζουν τη δρύινη επένδυση και την περίτεχνη σκαλιστή σκάλα που οδηγεί στους επάνω ορόφους του αρχοντικού. Ο Χένρι στέκεται σαν φρουρός μπροστά από μια μικρή πόρτα που έχει μείνει μισάνοιχτη. Με τα πόδια του ανοιχτά και το δεξί του χέρι να ακουμπά τη λαβή της αστραφτερής σπάθης του, είναι εκθαμβωτικός μέσα στη στολή του αξιωματικού. Το σταυροκουμπωτό

άλικο σακάκι αναδεικνύει την ψηλή του σιλουέτα και οι χρυσές επωμίδες κάθονται ωραία στους φαρδείς ώμους του. Ως ένδειξη διαμαρτυρίας για τη φορολόγηση της πούδρας μαλλιών, * έχει κόψει τα δικά του καστανόξανθα μαλλιά κοντά – αποκτώντας έτσι έναν αέρα κομψότητας. Μοιάζει τόσο πολύ με παιδικό στρατιωτάκι που της Τζέιν της έρχεται να γελάσει βλέποντάς τον.

«Τι συνέβη;» ρωτάει ο Τζέιμς.

Αλλά ο Χένρι παραμένει σιωπηλός, με το πρόσωπό του ασυνήθιστα βλοσυρό. Γνέφει προς την κυρία Σουτ, η οποία κάθεται απέναντι σε έναν καναπέ με κατακόκκινη στόφα και κλαίει με αναφιλητά κρατώντας ένα μαντίλι. Μια υπηρέτρια γονατίζει μπροστά της, προσφέροντάς της ένα πράσινο γυάλινο μπουκάλι με αρωματικά άλατα. Μια νεότερη υπηρέτρια στέκεται δίπλα και κρατά μια σφουγγαρίστρα βουτηγμένη σε έναν κουβά με σαπουνόνερο. Είναι ένα μικρό τροφαντό κορίτσι, με αδρά χαρακτηριστικά και χοντρό λαιμό. Είναι κάτωχρη και τρέμει ολόκληρη.

Τα χρυσωπά φτερά στρουθοκαμήλου που στολίζουν το κεφάλι της κυρίας Σουτ κουνιούνται πέρα δώθε καθώς φυσάει τη μύτη της. «Δεν είχα ιδέα ότι βρισκόταν εκεί. Παραλίγο να σκοντάψω πάνω της».

Η Τζέιν αγγίζει τον λαιμό της. «Ποια βρίσκεται εκεί μέσα;»

* Φόρος του Βρετανικού Κοινοβουλίου που επιβλήθηκε σε όσους χρησιμοποιούσαν πούδρα μαλλιών. Ίσχυσε από τα τέλη του 18ου μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα, και τα έσοδα από τη φορολόγηση χρησιμοποιήθηκαν κυρίως στον πόλεμο με τη Γαλλία.

«Ανάθεμα και αν ξέρει κανείς μας». Ο σερ Τζον Χάρκορτ πηγαиноέρχεται πάνω κάτω στο μακρόστενο τουρκικό χαλί. Κάτω από τις μπουκλες της πληθωρικής περούκας του, που μοιάζουν με λουκάνικα, το δέρμα του έχει γίνει μπλαβί. Ήταν πάντα επιβλητικός, με τη μεγάλη του κοιλιά και τα πλαδαρά του σαγόνια. Απόψε είναι ιδιαίτερα τρομακτικός.

Ο Χένρι κάνει στην άκρη. «Φοβάμαι ότι βρήκαμε ένα... λοιπόν, ένα πτώμα».

Ο Τζέιμς ανοίγει την πόρτα. Έπειτα κοντοστέκεται. Η Τζέιν τον πλησιάζει και κοιτάζει μες στο δωμάτιο. Είναι μια μικρή αποθήκη. Από μέσα αναδύεται μια φρικτή μεταλλική μυρωδιά, σαν από κρεοπωλείο. Στο πάτωμα η Τζέιν μόλις που μπορεί να διακρίνει, από το φως του διαδρόμου, μια εμприμέ φούστα. Είναι νοτισμένη με ένα σκούρο υγρό. Δύο καφέ παπούτσια με κορδόνια ξεπροβάλλουν από κάτω της. Είναι γυναικεία παπούτσια, με φθαρμένη δερμάτινη σόλα.

«Δεν θα το έκανα στη θέση σου». Ο Χένρι πιάνει με το χέρι του το μπράτσο της Τζέιν για να τη συγκρατήσει.

Ο κύριος Φιτζέραλντ περνάει μέσα κρατώντας ένα αναμμένο κερί. Γονατίζει δίπλα στη φούστα, ρίχνοντας φως στον λιγοστό χώρο.

Η Τζέιν νιώθει το στομάχι της να ανακατεύεται.

Μια νεαρή γυναίκα – τα χέρια της είναι διάπλατα ανοιχτά, το πρόσωπό της κάτωχρο και τα χαρακτηριστικά της παγωμένα από τον απόλυτο τρόμο. Το στόμα της χάσκει και τα γυάλινα μάτια της κοιτούν το κενό. Το αίμα της έχει

πήξει σε μια τεράστια πληγή στον κρόταφό της και λιμνάζει γύρω της στο πάτωμα.

«Θεέ μου». Η Τζέιν κάνει ένα βήμα πίσω, αλλά δεν μπορεί να ξεκολλήσει τα μάτια της από το θέαμα.

Ο κύριος Φιτζέραλντ σκύβει και ακουμπά το αυτί του στο στήθος της γυναίκας για να δει αν αναπνέει. Μετά από λίγο, ακουμπάει δύο δάχτυλα στον λαιμό της και κουνάει το κεφάλι του. «Είθε ο Κύριος, με τη συγχώρεσή του, να της χαρίσει αιώνια ειρήνη» λέει απαλά, απλώνοντας τον αντίχειρα και τον δείκτη του πάνω στο πρόσωπό της προσπαθώντας να κλείσει τα μάτια της.

Χάνει το κουράγιο του. Δεν μπορεί να μετακινήσει τα βλέφαρά της.

Αποσύροντας το χέρι του, σκύβει το κεφάλι και κάνει τον σταυρό του. Την ίδια στιγμή, καθώς το φως των κεριών τρεμοπαίζει πάνω από την άψυχη μορφή, μια σπίθα αναγνώρισης πετάγεται. Η Τζέιν βγάζει μια τόσο δυνατή κραυγή, που ακόμα και η ίδια σοκάρεται. Τα γόνατά της λυγίζουν. Κρατιέται από τα πέτα του Τζέιμς για να μην πέσει καθώς κοιτάζει το γνώριμο πρόσωπο.

Θα πρέπει να ήταν αρχές Οκτωβρίου, γιατί ο καιρός δεν είχε ακόμη ψυχράνει, όταν η Τζέιν είδε πρώτη φορά τα λεπτεπίλεπτα χαρακτηριστικά της γυναίκας. Είχε ταξιδέψει στο Μπέισινγκστοκ με την Αλέθια Μπιγκ, και συνάντησε τυχαία την καπελού, τη μαντάμ Ρενό, που καθόταν σε ένα ξύλινο σκαμνί στην αγορά. Πάνω σε ένα τραπέζι καλυμμένο με πράσινη τσόχα, η μαντάμ Ρενό είχε απιθώσει μερικά ψάθινα καπέλα και κάποια δαντελένια σκουφάκια. Τα ρούχα

της, αν και δεν ήταν της μόδας, ήταν κομψά και καθαρά. Φορούσε ένα χρωματιστό φόρεμα, και είχε μια χρυσή αλυσίδα με μαργαριταράκια χωμένη στο μπούστο της και ένα από τα δικά της δαντελένια σκουφιά στα σκούρα μαλλιά της. Η Τζέιν σκέφτηκε να αγοράσει ένα δώρο για την Κασσάνδρα. Κάποια από τα καπέλα ήταν τόσο ωραία που θα μπορούσαν να στολίσουν πολύ όμορφα το κεφάλι μιας νύφης.

Αλλά, ως συνήθως, η ματαιοδοξία της Τζέιν υπερνίκησε τις καλές της προθέσεις. Αντ' αυτού αγόρασε ένα ψάθινο καπέλο για τον εαυτό της. Το δοκίμασε για πλάκα, αλλά της πήγαινε τόσο ωραία. Η Τζέιν προσπάθησε να διαπραγματευτεί την τιμή λέγοντας ότι δεν είχε αρκετά χρήματα μαζί της και πως θα έπρεπε να επιστρέψει άλλη στιγμή για να το αγοράσει. Η μαντάμ Ρενό ανασήκωσε τους ώμους της αδιάφορα. Σε σπαστά αγγλικά, εξήγησε ότι περνούσε τον περισσότερο χρόνο της δουλεύοντας κατά παραγγελία και νοίκιαζε τον πάγκο μόνο όταν της περρίσσευε απόθεμα. Δεν μπορούσε να εγγυηθεί τότε, ή ακόμα και αν, θα ξαναβρισκόταν στο Μπέισινγκστοκ. Ίσως θα μπορούσε να αναλάβει μια παραγγελία, αν είχε χρόνο.

Η Αλέθια θεώρησε την καπελού αλαζονική, αλλά η Τζέιν εντυπωσιάστηκε τόσο πολύ από την αυτοπεποίθησή της που της πλήρωσε όλο το ποσό: δώδεκα σελίνια και έξι πένες. Προφανώς η μαντάμ Ρενό γνώριζε την αξία της τέχνης της και θεωρούσε ότι τα εργόχειρά της θα είχαν ζήτηση. Πόσο απελευθερωτικό ήταν να ανήκει κανείς σε μια τάξη γυναικών που μπορούσαν να υπερηφανεύονται ελεύθερα για τη δουλειά τους.

Η συνάντηση αυτή ξεσήκωσε την Τζέιν τόσο που τόλμησε να φανταστεί τον εαυτό της να κάθεται πίσω από έναν πάγκο στην αγορά, με όλα τα χειρόγρατά της τακτοποιημένα σε αντίγραφα ανάμεσα σε εξώφυλλα με μαρμαρογραφία, πάνω σε μια πράσινη τσόχα...

Τώρα πιάνει το στόμα της συγκρατώντας έναν λυγμό, καθώς στέκεται καθηλωμένη μπροστά στο άγρια κακοποιημένο πτώμα της καπελούς.

Τα χέρια του Τζέιμς αγκαλιάζουν τους ώμους της. «Ας φύγουμε, Τζέιν. Δεν θέλω να ταράζεσαι».

«Μα δεν μπορώ. Την ξέρω».

Όλοι κοιτάζουν την Τζέιν με ανυπομονησία.

«Τότε ποια στον διάολο είναι;» Ο σερ Τζον χτυπάει τη χοντρή γροθιά του στον μαονένιο μπουφέ. «Και πώς βρέθηκε νεκρή στη λιναποθήκη μου;»

Η Τζέιν ξεγλιστρά από την αγκαλιά του Τζέιμς και μπαίνει στον μικρό χώρο για να δει καλύτερα το αιματοβαμμένο πρόσωπο της γυναίκας. Πρέπει να βεβαιωθεί πριν πει οτιδήποτε.

Ο κύριος Φιτζέραλντ κρατάει το κερί δίπλα στο μάγουλο της γυναίκας και η Τζέιν νιώθει εντελώς εξαντλημένη. Όλα έχουν αλλάξει. Η βραδιά δεν είναι πλέον μια βραδιά ανεμελιάς. Δεν θα δεχτεί τη ρομαντική πρόταση που περιμένει ούτε θα απολαύσει άλλα μυστικά φιλιά με τον εραστή της στο θερμοκήπιο απόψε. «Το όνομά της είναι μαντάμ Ρενό. Ήταν καπελού – αγόρασα από εκείνη ένα καπέλο στην αγορά του Μπέισινγκστοκ».

Ο Χένρι γνέφει, σαν αυτή η πληροφορία να του λέει

όλα όσα χρειάζεται να ξέρει. «Έστειλα να ειδοποιήσουν τον χωροφύλακα της ενορίας. Ο δικαστής αναμένεται ούτως ή άλλως, για τον χορό».

Ο κύριος Φιτζέραλντ σκεπάζει τη μαντάμ Ρενό με μια κουβέρτα, την οποία τυλίγει με προσοχή γύρω από τους ώμους της, λες και θα μπορούσε να την κρατήσει ζεστή ακόμα και τώρα.

Ο Τζέιμς οδηγεί την Τζέιν προς την κύρια είσοδο. «Έλα, άσε με να σε βοηθήσω να μπεις στην άμαξα και να σε πάω σπίτι. Όλο αυτό ήταν τρομερό σοκ για όλους μας».

Καθώς η Τζέιν παραπατά προς την πόρτα, σκύβει για να ρίξει μια τελευταία ματιά στη μαντάμ Ρενό. Ένα νέο κύμα ναυτίας την κυριεύει βλέποντας τη λίμνη αίματος να νοτίζει την κουβέρτα που χρησιμοποίησε ο κύριος Φιτζέραλντ για να καλύψει το πτώμα. Πώς είναι δυνατόν να διαπραχθεί μια τέτοια τερατώδης πράξη, εδώ, εν μέσω τέτοιας ευθυμίας; Η βία και ο φόνος δεν έχουν θέση στον ασφαλή, συντηρητικό μικρόκοσμο της Τζέιν. Και όμως, η μαντάμ Ρενό βρίσκεται εκεί, χτυπημένη μέχρι θανάτου από κάποιον που, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, δεν μπορεί να βρίσκεται πολύ μακριά από το σημείο όπου στέκεται η Τζέιν. Ποιος από τον κύκλο της Τζέιν θα μπορούσε να έχει διαπράξει αυτό το αποτρόπαιο έγκλημα;

Χάμπσαϊρ, 1795. Η Τζέιν Όστεν μόλις κάνει τα πρώτα της βήματα στην κοινωνία. Οι κίνδυνοι που ενέχει το να είσαι γυναίκα σε αυτό το περιβάλλον γεμίζουν τις σελίδες των γραπτών της. Ωστόσο, δεν έχει ιδέα πόσο επικίνδυνα είναι τα πράγματα...

Κατά τη διάρκεια ενός χορού στον οποίο παρευρίσκεται, εντοπίζεται το πτώμα μιας γυναίκας και προκαλείται σάλος. Οι αρχές προσπαθούν να βρουν τον δολοφόνο. Για την Τζέιν, όμως, το θέμα γίνεται προσωπική υπόθεση όταν κατηγορείται ο αγαπημένος της αδελφός Τζόρτζι. Για να καθαρίσει το όνομά του, πρέπει να βρει τον πραγματικό δολοφόνο. Τα έργα της είναι γεμάτα ιστορίες που αμφισβητούν κίνητρα και αποκαλύπτουν μυστικά. Μήπως η παρατηρητικότητά της θα τη βοηθήσει να λύσει αυτό το μυστήριο και να σώσει τον αδελφό της από τη θηλιά του δήμιου;

ISBN: 978-618-03-4545-2

9 786180 345452

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84545

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ
ΚΑΙ ΣΕ

e-book

metaixmio.gr